

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560373072/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

X

– *Man läser sig till prest; – Nu väl, kallar ej en sprucken klocka
Guds Församling jemväl til andakt.*

Spader Dame.

Han skal være død i den fulde og faste Tro, at hans Folk dog var det herligste paa Jorden og, trods al dets Vanslægtning og alle dets Trængsler, dog Guds eneste udvalgte Eiendomsfolk.

»Den gamle Rabbin,« Novelle af *B.S. Ingemann.*

Naar et Herskab tager En i sin Tjeneste, see de ikke blot hen paa hans væsentlige Brugbarhed, men ogsaa, om han intet Latterligt har i sit Ydre eller i sin Udtale. Den, som offentligt træder frem paa Scenen, maa have et Udvortes passende til de Characterer, der skulle fremstilles, for paa en værdig Maade at give Digterens Værk. Organet især bliver af Vigtighed. Derimod Præsten, han, der er Organet for Gud selv, kan hos os faae Lov at træde frem med den mest elendige Talestemme, det latterligste Foredrag. Syngende, snøvlede, affecteerte Præster have vi, der sædvanligt have grebet Feilene hos Hovedstadens Præster, som glimrede i deres Tid. Ligesom man i gamle Dage ikke troede, at Bibelen kunde oversættes i Landets eget Sprog, saaledes troe mange af Almuen paa Landet, at Bibelen ikke tor læses høit uden med den affecteerte Betonning, hvormed de have hørt Præsten give det kjære Guds Ord. Istedendfor at tale naturligt ud af Bryst og Hjerte, see sin Menighed, som Mand, Ansigt til Ansigt, staae de som en kalkunsk Hane og kaste Hovedet til den ene Side og Øinene til den anden. Guds Ord skal, som den hellige Altervæin, rækkes os af den rene, aabne Sølvpokal.

Alle disse Egenskaber, som en Geistlig ikke skulde besidde, fandtes hos Godsets Præst, Hr. *Patemann*, der efter den gamle Grevindes Ønske skulde confirmere *Naomi*. Ikke for Intet laae der Honning og den krybende Slanges Hvislen i hans Ord; noget væmmeligt, sødt, indsmigrende hvilede der paa de altid smilende Læber; han vendte,